

Dnevno življenjeja

1.) ADAM IN EVA V RAJU (1 Mz 2,7-8.15-18.21-24)

⁷ GOSPOD Bog je iz zemeljskega prahu izoblikoval človeka, v njegove nosnice je dahnil življenjski dih in tako je človek postal živa duša.

⁸ GOSPOD Bog je zasačil vrt proti vzhodu v Edenu in je tja postavil človeka, katerega je bil izoblikoval.

¹⁵ GOSPOD Bog je vzel človeka in ga postavil v edenski vrt, da bi ga obdeloval in varoval.

¹⁶ GOSPOD Bog je človeku zapovedal in rekel: »Z vseh dreves v vrtu smeš jesti, ¹⁷ le z drevesa spoznanja dobrega in hudega nikar ne jej! Kajti na dan, ko bi jedel z njega, boš gotovo umrl.«

¹⁸ GOSPOD Bog je rekel: »Ni dobro za človeka, da je sam; naredil mu bom pomoč, ki mu bo primerna.«

²¹ GOSPOD Bog je tedaj storil, da je na človeka leglo trdno spanje in je zaspal. Vzel je eno njegovih reber in tisto mesto napolnil z mesom. ²² GOSPOD Bog je iz rebra, ki ga je vzel človeku, naredil ženo in jo pripeljal k človeku. ²³ Tedaj je človek rekel:

»To je končno kost iz mojih kosti

in meso iz mojega mesa;

ta se bo imenovala možinja,

kajti ta je vzeta iz moža.«

²⁴ Zaradi tega bo mož zapustil očeta in mater in se pridružil svoji ženi in bosta eno meso.

²⁵ Bila pa sta oba naga, človek in njegova žena, a ju ni bilo sram.

A.) KAJN IN ABEL (1 Mz 4,1-5)

¹ Človek je spoznal svojo ženo Evo. Spočela je in rodila Kajna. Rekla je: »Dobila sem moža od GOSPODA.« ² Nato je rodila njegovega brata Abela. In Abel je pasel drobnico, Kajn pa je obdeloval zemljo. ³ Ko je pretkelo nekaj časa, je Kajn daroval GOSPODU daritev od sadov zemlje. ⁴ Tudi Abel je daroval od prvrence svoje drobnice in njihove tolsče. GOSPOD se je ozrl na Abela in njegovo daritev, ⁵ na Kajna in njegovo daritev pa se ni ozrl.

2.) TRETJI ADAMOV SIN – SET (1 Mz 4,25)

²⁵ Adam je spet spoznal svojo ženo in rodila je sina, kateremu je dala ime Set. Rekla je namreč: »Bog mi je dal drugega potomca namesto Abela, ki ga je ubil Kajn.«

3.) NOE IN SEM (1 Mz 6,10.13-14a.17-21)

¹⁰ Noetu so se rodili trije sinovi: Sem, Ham in Jafet.

¹³ Bog je rekel Noetu: »Skenil sem, da se prišel konec vsega mesa, kajti napolnili so zemljo z nasiljem, zato, glej, jih bom uničil z zemljo vred.«

¹⁴ »Ti pa si izdelaj ladjo iz cipresovega lesa.

¹⁷ Glej, zlil bom vode potopa na zemljo, da uničim vse meso pod nebom, v katerem je dih življenja. Vse, kar je na zemlji, bo preminilo. ¹⁸ S teboj pa sklepam zavezo. Pojdi torej v ladjo ti in s teboj tvoji sinovi, tvoja žena in žene tvojih sinov! ¹⁹ In od vseh živali, od vsega mesa, spravi po dvoje v ladjo, da bodo skupaj s teboj ostale pri življenju! Naj bodo samci in samice! ²⁰ Od ptic po njihovih vrstah, od živine po njenih vrstah in od vse lazzine na zemlji po njenih vrstah, od vsake vrste naj po dve živali prideta k tebi, da bodo ostale pri življenju. ²¹ Ti pa si vzemi vsakršnega živeža, kar boš potreboval za hrano, in ga spravi pri sebi, da se boste mogli hraniti ti in oni.«

B.) BABILONSKI STOLP (1 Mz 11,1-8)

¹ Vsa zemlja je imela en sam jezik in isto govornico. ² Ko so se ljudje odpravili od vzhoda, so našli ravnino v šinárski deželi in se tam naselili. ³ Rekli so drug drugemu: »Dajmo, delajmo opeko in jo žgimo v ognju!« Opeko so uporabljali namesto kamna in zemeljsko smolo namesto malte. ⁴ Rekli so: »Dajmo, sezidajmo si mesto in stolp, katerega vrh naj sega do neba, in naredimo si ime, da se ne bomo razkropili po vsej zemlji!« ⁵ GOSPOD je stopil dol, da bi si ogledal mesto in stolp, ki so ga postavili cloveški otroci. ⁶ In GOSPOD je rekel: »Glej, eno ljudstvo so in vsi imajo en jezik, in to je šele začetek njihovega dela. Zdaj jih ne bo nič več zadržalo; kar koli bodo hoteli, bodo naredili. ⁷ Dajmo, stopimo dol in tam zmešamo njihov jezik, da ne bodo več razumeli govornice drug drugega!« ⁸ In GOSPOD jih je razkropil od tam po vsej zemlji in nehali so zidati mesto.

4.) ABRAHAM DARUJE IZAKA (1 Mz 22,1-2,9-13)

¹ Po teh dogodkih je Bog preizkušal Abrahama. Rekel mu je: »Abraham!« Rekel je: »Tukaj sem.« ² Pa je rekel: »Vzemi svojega sina, svojega edinca, ki ga ljubiš, Izaka, in pojdi v deželo Morija! Tam ga daruj v žgalno daritev na gori, ki ti jo bom pokazal!«

⁹ Prišla sta na kraj, o katerem mu je Bog rekel. Tam je Abraham sezidal oltar in razložil drva. Zvezal je svojega sina Izaka in ga položil na oltar na drva. ¹⁰ Potem je Abraham iztegnil svojo roko in vzel nož, da bi zaklal svojega sina. ¹¹ Tedaj mu je zaklical GOSPODOV angel iz nebes in rekel: »Abraham, Abraham!« Rekel je: »Tukaj sem.« ¹² In je rekel: »Ne izteguj svoje roke nad dečka in ne stóri mu ničesar, kajti zdaj vem, da se bojiš Boga, saj mi nisi odrekel svojega sina, svojega edinca.« ¹³ Abraham je povzdignil oči in pogledal, in glej, za njim je bil oven, ki se je z rogovi zapletel v grmovje. Abraham je torej šel in vzel ovna in ga daroval v žgalno daritev namesto svojega sina.

5.) JAKOBOVA ZVIJAČA (1Mz 27,1-4,6-11,15-23a,25-27c)

¹ Izak se je postaral in oči so mu opesale, da ni mogel videti. Poklical je starejšega sina Ezava in mu rekel: »Moj sin!« Ta mu je rekel: »Tukaj sem.« ² Rekel je: »Glej, postaral sem se in ne vem, kdaj pride dan moje smrti. ³ Vzemi zdaj svojo pripravo, tulec in lok, pojdi na polje in ulovi zame kako divjad! ⁴ Potem mi priprav okusno jed, kakršno imam rad, in mi jo prinesi, da bom jedel. Zato, da te moja duša blagoslovi, preden umrem.«

⁶ Rebeka pa je rekla sinu Jakobu: »Slišala sem, kaj je oče govoril tvojemu bratu Ezavu. Rekel je: ⁷ Prinesi mi plen in mi priprav okusno jed, da bom jedel in te blagoslovil pred GOSPODOM, preden umrem.« ⁸ Zdaj pa, moj sin, poslušaj moj glas, kaj ti zapovem! ⁹ Pojdi k čredi in vzemi od tam dva lepa kozlička, da ju pripravim za okusno jed, kakršno ima tvoj oče rad! ¹⁰ Potem jo boš odnesel očetu, da bo jedel in te blagoslovil, preden umre.«

¹¹ Jakob je rekel materi Rebeki: »Glej, moj brat Ezav je kosmat človek, jaz pa sem gladek.«

¹⁵ Nato je Rebeka vzela najboljšo obleko svojega starejšega sina Ezava, ki jo je imela pri sebi v hiši, in jo nadela svojemu mlajšemu sinu Jakobu. ¹⁶ Koži kozličkov pa mu je ovila okoli rok in okoli gladkega vratu. ¹⁷ In dala je okusno jed in kruh, ki ga je pripravila, v roke svojemu sinu Jakobu.

¹⁸ Ko je prišel k očetu, je rekel: »Moj oče!« Ta je rekel: »Tukaj sem. Kdo si ti, moj sin?« ¹⁹ Jakob je rekel očetu: »Ezav sem, tvoj prvorojenec. Storil sem, kakor si mi ukazal. Vstani, sedi in jej od mojega plena, da me tvoja duša blagoslovi!« ²⁰ Izak je rekel sinu: »Kako to, da si ga našel tako hitro, moj sin?« Pa je rekel: »GOSPOD mi ga je poslal naproti.« ²¹ Izak je rekel Jakobu: »Stopi bliže, da te potipam, moj sin, ali si ti moj sin Ezav ali ne!« ²² Jakob se je približal očetu Izaku in ta ga je potipal in rekel: »Glas je Jakobov glas, toda roki sta Ezavovi roki.« ²³ Tako ga ni spoznal, ker je imel roki poraščeni kakor njegov brat Ezav. ²⁵ Potem je rekel: »Daj mi bliže, da bom jedel od plena svojega sina in te moja duša blagoslovi!« Postavil je jed predenj in on je jedel. Prinesel mu je vina in je pil. ²⁶ Potem mu je oče Izak rekel: »Stopi sem in me poljubi, moj sin!« ²⁷ Stopil je k njemu in ga poljubil. Tedaj je začutil vonj njegove obleke. Blagoslovil ga je.

C.) 12 RODOV IZRAELA (1 Mz 32,25-29 * 1 Mz 35,22-26 * 1 Mz 45,3-11.14-15)

²⁵ Ko je Jakob ostal sam, se je neki mož bojeval z njim, dokler se ni vzdignila jutranja zarja. ²⁶ Videl je, da ga ne bo zmogel, zato ga je udaril v kolk, tako da se je Jakobov kolčni sklep izpahnil, ko se je bojeval z njim. ²⁷ Potem je rekel: »Spusti me, kajti zarja že vstaja!« Rekel je: »Ne bom te spustil, dokler me ne blagosloviš.« ²⁸ Rekel mu je: »Kako ti je ime?« Pa je rekel: »Jakob.« ²⁹ In je rekel: »Tvoje ime ne bo več Jakob, temveč Izrael, kajti bojeval si se z Bogom in z ljudmi in si zmagal.«

Jakovih sinov je bilo dvanajst. ²¹ Leini sinovi: Jakobov prvorojenec Ruben, Simeon, Levi, Juda, Isahár in Zábulon, ²⁴ Rahelina sinova: Jožef in Benjamin, ²⁵ Sinova Raheline dekle Bilhe: Dan in Neftáil, ²⁶ Sinova Leine dekcle Zilpe: Gad in Aser.

³ Jožef je rekel bratom: »Jaz sem Jožef! Ali moj oče še živi?« Bratje pa mu niso mogli odgovoriti; tako so osupnili pred njim. ⁴ Potem je Jožef rekel svojim bratom: »Stopite

blíže k meni!« In ko so se mu približali, je rekel: »Jaz sem Jožef, vaš brat, ki ste ga prodali v Egipt. ⁵ Toda zdaj se nikar ne žalostite in si ne očitajte, da ste me prodali sem! Kajti Bog me je poslal pred vami, da vas ohrani pri življenju. ⁶ Že dve leti vlada lakota v notranjosti dežele in bo še pet let, ko ne bodo ne orali ne želi. ⁷ Zato me je Bog poslal pred vami, da vam zagotovi ostanek v deželi, da vas ohrani pri življenju za veliko rešitev. ⁸ Tako me torej niste vi poslali sem, temveč Bog, ki me je postavil faraonu za očeta in za gospodarja vsej njegovi hiši ter za vladarja vse egiptovske dežele. ⁹ Pojdite hitro k mojemu očetu in mu recite: »Tako govori tvoj sin Jožef: Bog me je postavil za gospodarja vsemu Egiptu; pridi k meni, nikar se ne mudi! ¹⁰ Prebival boš v gošenski deželi in boš blizu mene, ti in tvoji sinovi in sinovi tvojih sinov, tvoja drobnica in tvoje govedo in vse, kar imaš. ¹¹ Tam bom poskrbel zate, kajti še pet let bo lakota, da ne obubožaš ti, tvoja hiša in vsi tvoji.« ¹⁴ Potem se je oklenil brata Benjamina okoli vratu in jokal; tudi Benjamin je jokal ob njegovem vratu. ¹⁵ Nato je poljubil vse brate in jokal pri njih. Potem so njegovi bratje govorili z njim.

6.) JUDA IN TAMARA (1 Mz 38,6-7.11a.12-16.18-24-26)

⁶ Juda je vzel za prvorojenca Era ženo, ki ji je bilo ime Tamara. ⁷ Toda Judov prvorojenec Er je bil hudoben v GOSPODOVIH očeh, zato ga je GOSPOD usmrtil.

¹¹ Nato je Juda rekel snahi Tamari: »Prebivaj kot vdova v očetovi hiši, dokler ne doraste moj sin Šelá!«

¹² Pretklo je veliko dni in Judova žena, Šuova hči, je umrla. Ko se je Juda potolažil, je šel s prijateljem Hirájem iz Aduláma v Timno, kjer so strigli njegovo drobnico. ¹³ Tamari so povedali in rekli: »Tvoj tast gre v Timno strič drobnico.« ¹⁴ Tedaj je odložila vdovska oblačila, se pokrila s tančico, se zagnrla in sedla pri vhodu v Enájim ob poti v Timno. Spoznala je namreč, da je Šelá dorastel, pa mu je niso dali za ženo.

¹⁵ Ko jo je Juda zagledal, jo je imel za vlačugo, ker si je zakrila obraz. ¹⁶ Obrnil se je s poti k njej in ji rekel: »Pusti, naj grem k tebi!« Ni namreč vedel, da je njegova snaha. Rekla je: »Kaj mi boš dal za to, da prideš k meni?« ¹⁸ Rekel je: »Kakšno zastavo naj ti dam?« Pa je rekla: »Pečatni prstan, trak in palico, ki jo imaš v roki.« Dal ji je to in šel k njej. In spoče-la je z njim. ¹⁹ Nato je vstala in šla, odložila tančico ter oblekla vdovska oblačila.

²⁴ Ko so pretekli približno trije meseci, so Judu povedali in rekli: »Tvoja snaha Tamara je nečistovala in tudi spočela je iz nečistovanja.« Juda je rekel: »Peljite jo ven in naj jo sežgejo!« ²⁵ Ko so jo peljali ven, je poslata tasto sporočili: »Spočela sem od moža, čigar last so te stvarci.« Rekla je še: »Le poglej, čigavi so ta pečatni prstan, ta trak in ta palica!« ²⁶ Juda si je to ogledal in rekel: »Pravičnejša je od mene, ker je nisem dal sinu Šeláju.« Potem pa je ni več spoznal.

D.) MOJZES REŠI IZRAELSKO LJUDSTVO (2 Mz 14,21-25)

²¹ Tedaj je Mojzes iztegnil roko nad morje in GOSPOD je gnal morje z močnim vzhodnim vetrom vso noč nazaj. Iz morja je naredil suho zemljo. In vode so se razdelile. ²² Izraelovi sinovi so šli sredi morja po suhem in vode so jim bile kakor zid na desni in levi. ²³ Egiptčani so jih zasledovali in šli za njimi v sredo morja, vsi faraonovi konji, njegovi vozovi in konjeniki. ²⁴ Ob jutranji straži je GOSPOD v ognjenem in oblačnem stebru pogledal na egiptovsko vojsko in jo zbegal. ²⁵ Zaviral je kolesa njihovih voz in jim tako oteževal vožnjo. Tedaj so Egiptčani rekli: »Bežimo pred Izraelom, kajti GOSPOD se boju-je zanje proti Egiptčanom!«

7.) BOAZ IZKAŽE RUTI NAKLONJENOST (Rut 2,2-12)

² Moábka Ruta je rekla Naomi: »Naj grem, prosim, na polje paberkovat med klesajem za tistim, v čigar očeh najdem milost.« Rekla ji je: »Pojdi, moja hči.« ³ Šla je tedaj in prišla ter paberkovala na polju za žanjci. Primerilo pa se je, da je bila to njiva, ki je pripadala Boazu iz Elimélehove rodbine. ⁴ In glej, Boaz je prišel iz Betlehema in rekel žanjcem: »GOSPOD z vami!« Rekli so mu: »GOSPOD te blagoslovil!« ⁵ Nato je Boaz rekel svo-jemu hlapcu, ki je bil postavljen čez žanjce: »Čigava je ta mladenka?« ⁶ Hlapec, ki je bil postavljen čez žanjce, je odgovoril in rekel: »To je mlada Moábka, ki se je vrnila z Naomi iz moabske dežele. ⁷ Rekla je: »Prosim, naj paberkujem in zbiram med snopjem za žanjci.« Prišla je in ostala od ranega jutra do zjaj; niti malo ni počivala.«

⁸ Tedaj je Boaz rekel Rutí: »Poslušaj, moja hči, ne hodi na drugo polje paberkovat in ne oddaljuj se od tukaj, ampak se drži mojih dekel! ⁹ Imej oči na njivi, ki jo bodo žele, in hodi za njimi! Mar nisem zapovedal hlapcem, naj te ne nadlegujejo? Kadar boš žejna, pojdi k posodam in pij od tega, kar bodo hlapci zajeli. ¹⁰ Padla je na obraz in se priklonila do zemlje. Rekla mu je: »Zakaj sem našla milost v tvojih očeh, da si se ozrl name, ko sem vendar tujka?« ¹¹ Boaz ji je odgovoril: »Natanko so mi povedali vse, kar si storila svoji tači po smrti svojega moža, kako si zapustila svojega očeta in svojo mater in svojo rojstno deželo ter šla k ljudstvu, ki ga prej nisi poznala. ¹² GOSPOD naj ti poplača tvoje dejanje! Popolno plačilo naj ti pride od GOSPODA, Izraelovega Boga, pod čigar peruti si prišla iskat zavetje!«

E.) PRVI IZRAELSKI KRALJ SAVEL (1 Sam 9,15-17;10,1)

¹⁵ GOSPOD pa je dan pred Savlovim prihodom razodel Samuely na uho: ¹⁶ »Jutri ob tem času ti pošljem moža iz Benjaminske dežele. Mazili ga za kneza čez moje ljudstvo Izrae-la. On bo odrešil moje ljudstvo iz roke Filistejcev, kajti ozrl sem se na svoje ljudstvo, ker je njegovo vpitje prišlo k meni.« ¹⁷ Ko je Samuel videl Savla, mu je GOSPOD spregovoril: »Glej, to je mož, o katerem sem ti rekel: »Ta bo vladal mojemu ljudstvu.«

¹ Tedaj je Samuel vzel posodico z oljem, mu ga zilil na glavo, ga poljubil in rekel: »Ali te ni GOSPOD mazilil za kneza čez svojo dediščino?«

8.) DAVID PREMAGA GOLJATA (1 Sam 17, 4-9.32.38-42.44-46a.47-50)

⁴ Iz filistejskega tabora je stopil posredovalec, ime mu je bilo Goljat, iz Gata. Visok je bil šest komolcev in eno dlán. ⁵ Na svoji glavi je imel bronasto čelado in bil je obločen v luskinast oklep; teža oklepa je bila pet tisoč šeklov broná. ⁶ Na svojih nogah je imel bronaste golonice in med rameni bronasto kopje. ⁷ Kopjišče njegove sulice je bilo kakor tkalsko vratilo, konica njegove sulice je bila šeststo šeklov železa. Ščitonoša pa je stopal pred njim. ⁸ Obstal je in zaklical proti Izraelovim bojnim vrstam. Rekel jim je: »Zakaj ste se prišli razvrščati za boj? Mar nisem jaz Filistejec in v Savlovi hlapci? Izberite si koga in naj pride dol k meni! ⁹ Če se bo mogel bojevati z menoj in me bo ubil, bomo mi vaši hlapci. Če pa ga bom jaz premagal in ga ubil, boste vi naši hlapci in nam boste hlapčevali.«

³² David je rekel Savlu: »Naj nikomur ne upade srce zaradi njega! Tvoj hlapec pojde in se bo bojeval s tem Filistejem.«

³⁸ Savel je potem Davida oblekel v svojo bojno opravo, mu dal bronasto čelado na glavo in ga oblekel v oklep. ³⁹ David si je čez njegovo bojno opravo opasal njegov meč in poskusil hoditi, ker ni bil vajen. David je rekel Savlu: »Ne morem hoditi v tem, ker nisem vajen.« In David je odložil to s sebe, ⁴⁰ vzel v roko svojo palico, si izbral pet gladkih kamnov iz potoka, jih položil v svojo pastirsko torbo, ki jo je imel, v roko pa je vzel svojo fračo in šel proti Filisteju.

⁴¹ Filistejec je prihajal vse bliže k Davidu, pred njim pa je hodil njegov ščitonoša. ⁴² Ko je Filistejec pogledal in videl Davida, je začutil do njega prezir, kajti bil je mladenič, rdečkast in lep na pogled. ⁴⁴ Potem je Filistejec rekel Davidu: »Pridi k meni, da dam tvoje meso pticam neba in živalim polja!« ⁴⁵ David pa je rekel Filisteju: »Ti prihajaš k meni z mečem, s sulico in s kopjem. Jaz pa prihajam k tebi v imenu GOSPODA našd vojskami, Boga Izraelovih bojnih vrst, ki si jih zasramoval. ⁴⁶ Danes te bo GOSPOD izročil meni v roko; ubil te bom in ti odsekala glavo. ⁴⁷ In vsa ta množica bo spoznala, da GOSPOD ne rešuje z mečem in sulico, kajti boj je GOSPODOV, in dal vas bo nam v roke.«

⁴⁸ Ko se je Filistejec vzdignil in prihajal bliže proti Davidu, je David hitro stekel k bojni vrsti proti Filisteju. ⁴⁹ Segel je v svojo roko v torbo, vzel iz nje kamen, ga zalučal ter zadel Filisteja v čelo. Kamen se mu je zaril v čelo in padel je z obrazom na zemljo. ⁵⁰ Tako je David premagal Filistejca s fračo in kamnom. Udaril je Filistejca in ga usmrtil, ne da bi bil meč v Davidovi roki.

9.) KRALJ SALOMON (1 Kr 10,1-9)

¹ Ko je kraljica iz Sabe slišala o Salomonovem slovesu zaradi GOSPODOVEGA imena, ga je prišla preizkušat z ugankami. ² Prišla je v Jeruzalem z zelo velikim spremstvom; kamele so nosile dišave, zelo veliko zlata in dragih kamnov. Ko je prišla k Salomonu, se je z njim pogovarjala o vsem, kar ji je ležalo na srcu. ³ Salomon ji je pojasnil vse, kar ga je vprašala. Ni je bilo reči, ki bi bila kralju zakrita in katere bi ji ne bil pojasnil. ⁴ Ko je kraljica iz Sabe videla vso Salomonovo modrost in hišo, ki jo je sezidal, ⁵ pa jedi na njegovi mizi, kako sedijo njegovi dostojanstveniki in strežjejo njegovi služabniki, pa njihova oblačila, točaje in žgalno daritev, ki jo je daroval v GOSPODOVI hiši, je strmela. ⁶ Rekla je kralju: »Kako res je, kar sem slišala o tvojih dosežkih in tvoji modrosti v svoji

deželi? ⁷ Nisem verjela, kar so pravili, dokler nisem prišla in videla na svoje oči. A glej, še pol mi niso povedali! Tvoja modrost in blaginja presegaata sloves, o katerem sem slišala. ⁸ Blagor tvojim možem, blagor tem tvojim služabnikom, ki venomer stojijo pred teboj in poslušajo tvojo modrost. ⁹ Slavljen GOSPOD, tvoj Bog, ki je imel veselje nad teboj in te je posadil na Izraelov prestol! Ker GOSPOD vekomaj ljubi Izraela, te je postavil za kralja, da bi uveljavljal pravico in pravičnost.«

E.) ELIJA SE VZDIGNE V NEBO (2 Kr 2,9-13)

⁹ Ko sta prišla čez, je Elija rekel Elizaju: »Prosi, kaj naj storim zate, preden bom vzet od tebe!« Elizaj je rekel: »Naj mi pripade, prosim, dvojni delež tvojega duha.« ¹⁰ Pa je rekel: »Težke reči prosiš. Če me boš videl, ko bom vzet od tebe, se ti bo tako zgodilo; če pa ne, se ne bo zgodilo.« ¹¹ Ko sta šla naprej in se grede pogovarjala, glej, se je prikazal ognjen voz in ognjeni konji ter so ju ločili; in Elija se je v viharju vzdignil v nebo. ¹² Elizaj je to videl in je klical: »Moj oče, moj oče, Izraelovo bojno vozovje in njegovi konjeniki!« Potem ga ni več videl; zgrabil je svoja oblačila in jih pretrgal na dva kosa. ¹³ Pobral je Elijev plašč, ki je zdrknil z njega, se vrnil in obstal na bregu Jordana.

10.) EZEKIJA MOLI V TEMPLJU (2 Kr 19,10-20)

(Groznja asirskega kralja Sanheriba) ¹⁰ »Tole recite Judovemu kralju Ezekiju: »Naj te ne zavaja tvoj Bog, ki vanj zaupaš in praviš: Jeruzalem ne bo dan v roke asirskemu kralju. ¹¹ Glej, sam si slišal, kaj so asirski kralji storili vsem deželam, ko so jih z zakletvijo pokončali. In ti naj bi se rešil? ¹² Mar so bogovi narodov rešili nje, ki so jih uničili moji očetej; prebivalce Gozána, Haarána, Recefa in sinove Edena, ki so bili v Telasarju? ¹³ Kje je kralj Hamáta, kralj Arpáda, kralj mesta Sefarvájima, Hene in Avája?« ¹⁴ Ezekija je vzel pisanje iz rok odposlanca in ga prebral. Nato je Ezekija šel v GOSPODOVO hišo in ga razgrnil pred GOSPODOM. ¹⁵ Potem je Ezekija molil pred GOSPODOM in rekel: »GOSPOD, Izraelov Bog, ki prestoluješ med kerubi! Ti si Bog, ti edini, vsem kraljestvom na zemlji. Ti si naredil nebo in zemljo. ¹⁶ Napni, GOSPOD, uho in prisluhni! Odpri, GOSPOD, oči in poglej! Poslušaj besede, ki jih je poslal Sanherib, da bi osramotil živega Boga! ¹⁷ Res so, GOSPOD, asirski kralji upustošili narode in njihove dežele, ¹⁸ njihove bogove pa pometali v ogenj. Saj to niso bogovi, temveč delo človeških rok, les in kamen; zato so jih mogli uničiti. ¹⁹ Zdaj torej, GOSPOD, naš Bog, nas vendar reši iz njegovih rok, da bodo vsa kraljestva na zemlji spoznala, da si ti, GOSPOD, edini Bog!«

²⁰ Tedaj je Amócov sin Izajja poslal Ezekiju sporočilo in rekel: »Tako govori GOSPOD, Izraelov Bog: »Kar si molil k meni glede asirskega kralja Sanheriba, sem slišal. «

²² Zato GOSPOD tako govori o asirskem kralju: Ne bo prišel v to mesto ne ustrelil tja puščice, ne bo se mu približal s ščitom ne nasul nasipa proti njemu. ²³ Po poti, po kateri je prišel, bo šel nazaj, v to mesto pa ne bo prišel, govori GOSPOD. ²⁴ Branil bom to mesto, da ga rešim, zaradi sebe in zaradi Davida, svojega služabnika.«

G.) DANIEL V LEVJI JAMI (Dan 6,12-18,20-24)

¹² Tedaj so možje prihтели in našli Daniela, ko je molil in milo prosil pred svojim Bogom. ¹³ Pristopili so in rekli pred kraljem glede kraljevega odloka: »O kralj, ali nisi podpisal odloka, da bo vsak, kdor bo v tridesetih dneh kogar koli kaj prosil, boga ali človeka raz-en tebe, o kralj, vržen v levjo jamo?« Kralj je odgovoril in rekel: »Trdna je ta odredba po medijsko-perzijski določbi, ki ne bo preklicana.« ¹⁴ Tedaj so odgovorili in rekli pred kraljem: »Daniel, eden izmed sinov judovskih izgnancev, se ne meni zate, o kralj, niti za odlok, ki si ga podpisal, temveč trikat na dan opravlja svojo molitev.«

¹⁵ Ko je kralj slišal za stvar, mu je bilo zelo hudo zaradi njega in je premišljal, kako bi rešil Daniela. Do sončnega zahoda se je trudil, da bi ga osvobodil. ¹⁶ Toda tisti možje so odh-iteli h kralju in kralju rekli: »Vedi, o kralj, pri Medijcih in Perzijcih je določba, da se no-ben odlok ali odredba, ki jo je izdal kralj, ne more spremeniti!«

¹⁷ Tedaj je kralj rekel, naj pripeljejo Daniela in ga vržejo v levjo jamo. Kralj je spregovoril in rekel Danielu: »Tvoj Bog, ki mu nenehno služiš, on naj te reši!« ¹⁸ Nato so prinesli kamen in ga položili na odprtino jame. Kralj ga je zapečatil s svojim pečatnim prstanom in s pečatnimi prstani svojih velikašev, da se zadeva glede Daniela ne bi spremenila.

²⁰ Navsezgodaj, še ob svitu, je kralj vstal in v naglici šel k levji jami. ²¹ Ko se je približal jami, je z žalostnim glasom poklical Daniela. Kralj je spregovoril in rekel Danielu: »Daniel, služabnik živega Boga, ali te je tvoj Bog, ki mu nenehno služiš, mogel rešiti levov?« ²² Tedaj je Daniel nagovoril kralja: »Živel kralj na veke! ²³ Moj Bog je poslal svojega angela in zapril levne žrele. Niso me poškodovali, kajti pred seboj me je našel nedolžnega, in tudi zoper tebe, o kralj, nisem storil krivice.« ²⁴ Tedaj se je kralj silno razveselil nad njim in rekel, naj potegnejo Daniela iz jame. Daniela so potegnili iz jame in niso našli na njem nobene poškodbe, kajti zaupal je v svojega Boga.

11.) SVETA DRUŽINA: RODOVNIK JEZUSA KRISTUSA (Mt 1,1-17)

¹ Rodovnik Jezusa Kristusa, Davidovega sina, Abrahamovega sina. ² Abrahamu se je rodil Izak, Izaku se je rodil Jakob, Jakobu se je rodil Juda in njegovi bratje. ³ Judu je Tamara rodila Pereca in Zeraha. Perceru se je rodil Hechrón, Hechrónu se je rodil Ram, ⁴ Ramu se je rodil Aminadáb, Aminadábu se je rodil Nahtëón, Nahtëónu se je rodil Salmón, ⁵ Salmónu je Rahába rodila Boaza, Boazu je Ruta rodila Obéda. Obédu se je rodil Jese. ⁶ Jeseju se je rodil David, kralj. Davidu je Urijájeva žena rodila Salomona. ⁷ Salomonu se je rodil Roboám, Roboámu se je rodil Abija, Abijju se je rodil Asá, ⁸ Asáju se je rodil Józafat, Józafatu se je rodil Jorám, Jorámu se je rodil Uzija, ⁹ Uziju se je rodil Jotám, Jotámu se je rodil Aház, Aház se je rodil Ezekija, ¹⁰ Ezekiju se je rodil Manáse, Manáseju se je rodil Amos, Amosu se je rodil Jošija, ¹¹ Jošiju pa so se rodili Jójahin in njegovi bratje ob preselitvi v Babilon. ¹² Po preselitvi v Babilon se je Jójahín rodil Šealíti, Šealítu se je rodil Zerubabél, ¹³ Zer